

Jolana: Kupujeme. Kupuju já. Čím jsem starší, tím je to horší, tím je víc dárků. A vždycky tatínek říká: Neutrácej ty peníze, nekupuj mně nic. A každej (každý) rok dycky (vždycky) je to horší a horší.

Michal: Určitě. Dáváme si navzájem dárky. Přijde mi, že v poslední době se třeba snažíme si dárky i vyrábět, dělat něco kreativního. Ale většinou pro malé děti se dárky kupují, protože oni (ony) si rádi (rády) najdou něco v televizi a pak si to přejí.

Lucie: No, většinou, jo teda, dárky samozřejmě nosí Ježíšek, že, ale většinou to tak děti pochopí až kolem, dejme tomu, osmi let nebo tak. A začnou vyrábět dárky pro všechny ve svojí rodině. Není to pravidlo, že teda musí všichni dostat několik dárků, ale většinou to tak bývá, že každý dostane jeden nebo i více dárků, které si rozbalí toho dvacátého čtvrtého, a vždycky se říká „děkuju, Ježíšku“, protože dárek samozřejmě nejde od někoho k někomu, ale jde od Ježíška pro tebe.

Petra: Mě hodně baví kupovat dárky a většinou jich kupuju hodně a... no, ano, určitě kupuju. Myslím si, že jsem i docela dobrá ve vybírání dárků, takže asi proto mě to baví. - Jak vybíráš dárky? - Já si třeba zapamatuju něco, co mi ten člověk řekl třeba v létě, anebo nějakou dobu předtím, třeba si to někam poznamenuju a podle toho třeba i vybírám.